

اثر تغییر درصد پروتئین وعده های مختلف جیره بر رشد و دفع نیتروژن کل غیر آلی در پرورش ماهی قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

مجید بختیاری، مهرداد فرهنگی، احمد ایمانی، شفق کمال، غلامرضا رفیعی

پست الکترونیکی مسئول مقاله: majid.bakhtiyari@gmail.com

هر گونه تغییر در ویژگیها و ترکیب عناصر تشکیل دهنده غذا و همچنین مدیریت ارائه آن به طور مستقیم بر وضعیت فیزیوشیمیایی آب از طریق تولید آلاینده های مختلف موثر خواهد بود. در این آزمایش تلاش شد اثر تغییر غلظت پروتئین جیره در وعده های مختلف بر میزان مصرف غذا، رشد و تولید آلاینده های نیتروژنی مورد بررسی قرار گیرد. بر این اساس دو جیره با اختلاف سطح پروتئین ۵ درصد (H ۴۱/۵ درصد و L ۳۶/۵ درصد) ساخته شدند. تیمار اول (HH)، در هر دو وعده جیره (H) را دریافت کرد، تیمار دوم (HL)، در وعده صبح جیره (H) و در وعده عصر جیره (L)، در تیمار سوم (LH)، بهعکس تیمار دوم عمل شد و تیمار چهارم (LL)، در هر دو وعده جیره (L) را دریافت کردند. متوسط مجموع نیتروژن کل غیر آلی (TIN) آب در طول دوره اندازه گیری شد. غذادهی در حد اشباعیت انجام شد. اختلاف معنی داری از نظر میزان رشد ویژه (SGR) بین تیمارهای مختلف دیده نشد ($p < 0.05$) اما مقادیر عددی تیمارهای اول (HH) و سوم (LH) بالاتر از دو تیمار دیگر دیده شد. در مقایسه بین نسبت نیتروژن غیر آلی تولیدی و SGR، تیمار (LH) کمترین و تیمارهای (HL) و (HH) بیشترین آلودگی را ایجاد کردند ($p > 0.05$). نتایج نشان میدهند، کاهش درصد پروتئین در وعده صبح بدون اثر بر رشد، میتواند در کاهش تولید آلاینده های نیتروژنی موثر باشد.

کلمات کلیدی: دفع نیتروژن، پروتئین، زمان غذادهی، قزل آلی رنگین کمان